

Na osnovu članova 19. i 21. Statuta Saveta za štampu i članova 15. i 16. Poslovnika o radu Komisije za žalbe, Komisija za žalbe Saveta za štampu u sastavu: Sanja Pavlović, Milena Vasić, Nadežda Budimović, Jelka Jovanović, Olivera Milošević, Jelena Petković, Filip Švarn, Tamara Skrozza i Zlatko Čobović, na sednici održanoj 27. 8. 2026. godine, jednoglasno donosi

ODLUKU

Tekstovima „Tužilac Nenad Stefanović tražio da nasamo priča sa Bosketom, gostili se kiflicama kolačima“ i „Stefanović je zloupotrebio položaj i TOK bi trebalo da naloži hapšenje“: Šta ukoliko se potvrdi da je Boske privilegovano saslušavan u kabinetu tužioca?“, objavljenim 18. i 19. jula 2026. godine, portal „Danas.rs“ **nije prekršio Kodeks novinara i novinarki Srbije.**

Odluka Komisije biće objavljena na sajtu Saveta za štampu (www.savetzastampu.rs) i dostupna javnosti.

OBRAZLOŽENJE

Predsednik Foruma pravnika Srbije Novica Radović podneo je, uz pisanu saglasnost glavnog javnog tužioca Višeg javnog tužilaštva u Beogradu Nenada Steafanovića, žalbu zbog tekstova, kojim su, po oceni žalitelja, prekršene odredbe Kodeksa iz poglavlja Istinitost izveštavanja i Odgovornost novinara. Naveo je, između ostalog, da su tekstovi zasnovani na neproverenim informacijama i anonimnim izvorima, da su jednostrani i senzacionalistički, kao i da javnost dovode u zabludu i narušavaju poverenje u pravosuđe. „Kako se u tekstu radi o krivičnom postupku, koji je još uvek u toku, za koji je javnost opravdano zainteresovana, obzirom da je više lica optuženo za neka od najtežih krivičnih dela, autor teksta je bio dužan da proveri sve činjenice i konsultuje relevantne izvore, na primer, kada se radi o ovlašćenjima javnog tužioca i njegovim postupanjima, autoru su na raspolaganju relevantni propisi kao što su Zakon o javnom tužilaštvu, Zakonik o krivičnom postupku i drugi pozitivnopravni propisi. Takođe, saopštenja Višeg javnog tužilaštva u Beogradu predstavljaju relevantan izvor informacije o krivičnom postupku za koji je javnost zainteresovana, budući da ista predstavljaju javno obraćanje pravosudne institucije ka javnosti, međutim ista nisu niti navedena u tekstu niti konsultovan“, istakao je žalitelj. Naglasio je i da sporni tekstovi ne predstavljaju informisanje javnosti o događaju od javnog interesa, već stvaranje negativne emocije prema glavnom javnom tužiocu VJT u Beogradu i ministru pravde.

U odvojenim odgovorima na žalbu novinari Zorica Miladinović i Aleksandar Roknić odbacili su navode Foruma pravnika Srbije i istakli da su tekstovi o saslušanju osumnjičenog za ubistvo objavljeni u javnom interesu, na osnovu informacija proverenih kod više izvora, uključujući Više javno tužilaštvo i Ministarstvo pravde. Naveli su i da su preneti stavovi druge strane, da su tvrdnje o mogućim nezakonitostima iznete uslovno i da anonimnost izvora ne znači da su informacije neproverene. Zorica Miladinović je navela da je njen tekst

nastao kao nastavak prethodnog teksta, da relevantni sagovornici (bivša javna tužiteljka i dugogodišnji advokat) iznose svoje mišljenje o tome šta bi mogle biti posledice ukoliko je sa osumnjičenim za ubistvo u restoranu na Senjaku glavni javni tužilac neformalno razgovarao nasamo, te da u tekstu postoji „druga strana”. Iz prvog teksta su preneti navodi kako su reagovali VJT Beograd i Ministarstvo pravde na upite novinara Aleksandra Roknića o ovom saslušanju u kabinetu tužioca Stefanovića, a koji su upućeni pri izradi prvog teksta o ovom slučaju, dok je u tekstu navedeno i da je advokat osumnjičenog odbacio navode da je glavni javni tužilac Nenad Stefanović ili bilo koji drugi učesnik u postupku postupao suprotno zakonu ili pravilima službe. Aleksandar Roknić je istakao da je reč o slučaju od krucijalnog interesa za javnost Srbije, „jer se ceo događaj ne vrti samo oko ubistva Aleksandra Nešovića Baje, već i oko toga što je načelnik beogradske policije Veselin Milić u jako bliskim, prijateljskim odnosima sa osobama iz kriminalnog miljea – Sašom Vukovićem Bosketom i Aleksandrom Nešovićem Bajom. Problem je što je Milić bio savetnik za bezbednost predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića i odatle postavljen za načelnika beogradske policije. Odatle i sve najblaže rečeno sumnjive aktivnosti tužilaštva u ovom predmetu, jer je jako brzo odlučilo da zasipanjem javnosti saopštenjima, što nikad ni u jednom predmetu dosad nije urađeno, naprosto zamagli ceo događaj i Milićevu ulogu u njemu”, istakao je. Naveo je i da je identitet sagovornika zaštićen zbog njihove bezbednosti, kao i da su, radi provere, ukrštene izjave iz nekoliko izvora, a pitanja o detaljima spornog sastanka zatražena su i od VJT i od Ministarstva pravde. Njihovi odgovori su objavljeni, a ni jedni ni drugi nisu demantovali nezvanična saznanja objavljena u tekstu.

Članovi Komisije za žalbe su zaključili da izveštavanje o ubistvu u restoranu na Senjaku i istrazi koja se vodi u vezi sa tim, a u okviru koje je uhapšen i načelnik beogradske policije, od nespornog javnog interesa, što opravdava interesovanje medija za sve detalje tog postupka, kao i namere novinara da javnost informišu o svim saznanjima do kojih dođu.

Po mišljenju Komisije, tekstovi su napisani profesionalno, novinar je u prvom tekstu nezvanična saznanja koja je imao pokušao da, pre objavljivanja teksta, proveriti u nadležnim institucijama, koje nisu odgovorile direktno na postavljena pitanja, već je VJT navelo da je glavni tužilac postupio u skladu sa zakonom, a Ministarstvo pravde da ne komentariše postupke koji su u toku. Ni jedni ni drugi nisu odgovorili da ono što tvrde neimenovani izvori nije tačno, niti su, nakon objavljivanja teksta, iskoristili pravo na demanti i osporili navode novinara.

Komisija podseća da je novinar, po Kodeksu novinara i novinarki Srbije, dužan da poštuje zahtev izvora za anonimnošću, a da anonimnost treba omogućiti samo izvorima koji mogu da pruže važne podatke ili informacije iz prve ruke, odnosno dokumenta od javnog interesa. U ovom slučaju, po oceni Komisije, postojali su opravdani razlozi da se prikrije identitet izvora koji ukazuje na moguće nepravilnosti u postupanju VTJ u slučaju koji već prate brojne kontroverze.

Komisija ne deli mišljenje žalitelja da je portal izveštavao senzacionalistički, kao i da su korišćeni mamac naslovi. Tvrdnje žalitelja da „tekst obiluje senzacionalističkim epitetima i preteranim naglašavanjem nekih svakodnevnih radnji, poput ispijanja kafe, konzumiranje slatkih proizvoda itd.“, pre ukazuju na to da im se ne dopada stil pisanja, nego na povrede Kodeksa.

Podnosilac žalbe ukazuje i na mogući prekršaj tačke Kodeksa koja zabranjuje zloupotrebu emocije drugih ljudi, njihovog neznanja ili nedovoljne sposobnosti rasuđivanja, time što su upotrebljene formulacije „Zatim se sve odvijalo brzinski...“, „Tokom saslušanja Vukovića tužilac Stefanović izašao je iz kabineta i od kafe – kuvarice naručio kafe i piće. Kiflice i kolače i ostavila ih na sto u tužiočevom kabinetu“. Iz navedenog je potpuno nejasno čiju sposobnost rasuđivanja je novinar zloupotrebio, budući da ova odredba Kodeksa štiti sagovornike koji su u stanju šoka.

Komisija je saglasna sa stavom žalitelja da su nosioci javnih funkcija, bilo političkih ili pravosudnih, dužni da trpe veći stepen kritike prilikom izveštavanja o njihovom radu, ali ne i sa ocenom da u ovom slučaju nije reč o kritici postupanja institucije ili javnog funkcionera, budući da se tekst bavi isključivo njegovim sumnjama u način rada tužioca, bez ličnih uvreda ili zadiranja u njegovu privatnost.

Članovi Komisije ne misle ni da novinarska kritika rada tužilaštva podriva poverenje građana u pravosudni sistem, budući da posao novinara jeste i da, u javnom interesu, preispituje rad državnih organa i ukazuju na sumnje u nepravilnosti.

Zbog svega toga, Komisija je zaključila da je spornim tekstom nije prekršen Kodeks novinara i novinarki.

Beograd, 27. 8. 2026.

Predsedavajuća

Nadežda Budimović